

(Maria nova: Aquest matí he rebut dues lletres. La 1a la va enviar unes setmanes enrere de Pons i a la 2a de data del 5, em diu en un paràgraf les gestions que es proposa Pons per un futur. Et faig enterada del camí de govern segun degut al cop d'Estat del coronel Casado. Per tant, la liquidació del problema espanyol és un fet. Cal esperar que els aconteixements es precipitaran i aviat vindrà una solució al nostre problema de refugiats polítics. Pons no sé que em diu del retornar a Espanya i m'incerepa per aquest d'alg. Jo ignoro qui li ha pogut dir això, crec que l'hauria estat en que hauria interpretat malament alguns conceptes meus. D'això que passara la frontera que no m'ha pasat pel cap l'idea de retornar a Espanya. Tot el contrari. No m'inspira confiança de cap mena el feixisme i per moltes garanties que donguis Franco no penso retornar allí. Quedi ben sentat això. Efectivament pensant així es, en part justa la preocupació de Pons de sortir d'Espanya per a endegar la vida en algun país americà que tu precisas amb el nom de Mèxic. Això ací no em preocupa i crec i així ho diré a l'amic Pons, aquesta solució vindria per si sola, quan una vegada ~~la~~ liquidada la guerra, els que restem ací plantejem el cas al Sindicat de mestres francesos, a la J.T.E etc. De moment entencim que cal evitar la gestió de tipus particularista i si s'establis contacte permanent (la qual cosa facilitaria la reunió dels intel·lectuals a un camp especial amb la F.E.T.E reagrupant nos tots).

Si vos que et parli amb franquesa Mèxic no m'acaba d'entusiasmar. Són masses els que volen anar allí i hi ha altres repúbliques del centre americà on estan mancats d'intel·lectuals i on la vida no és tan agitada políticament com a Mèxic. M'espanta el pensar que una vegada allí qualsevol canvi polític (Mèxic és teòricament i van sempre pels extrems) ens regessim obligats a emigrar de nou. Bé, però això en sí no té importància, perquè a falta d'algun altre país de bona gana aniria allí, el que sí té importància és el veure-nos aviat i davant dels aconteixements sortir els dos junts a treballar per a forjar un nívol llingüístic a Catalunya, on no hi càpiqa enyorances, i si la felicitat en sigui la nota eterna i característica.

Resulta, segons desprimo de la teua carta d'avui, que qui no tingué espere el diumenge quan varem ésser reclamat per la Radio fon del qui em parles en la teua i el qual em portava noves tixes. Pensava que ho seria no haquí estat el camarada que ems diu Elira i el qual ha d'entregar-nos a Fàbrega i a mi 100 francs a cada un. Ja et deia que al sentir el meu nom apretava a córrer. Podria molt ben ser que m'haguessin reclamat abans i no ho haquí sentit. Sento molt el no haver pogut parlar amb

ell personalment el qual t. havia de con em conservo que es esplendidament.

La teua lletra, m'ha produït moments d'intens pesar quan expliques la tràgic dia del març i el malalta que has estat en moments que són tràgics d'abans la audiència de sense llar i solitud. Jo he evocuet en aquest sentit bé del tot. Sempre ple de salut. No et preocupis per la diàrrea. Aquesta ha desaparegut i ara que estic ben aclimatat en aquest arsenal. Menjo bé i amb molta gana. Dormo ja com un lleó i estic acostumat a la durada del sol. No dormo al aire lliure ja. Dormo en una esplèndida barraca i tinc dues mantes i l'abito. La manta que venia prendre de casa la varem deixar a Olot junt amb la maleta i la gabardina. Per poc que pugui ve algú aquí a terra, lliida i avís aquella família la portarà a casa.

També Pons ha interpretat malament les meves paraules en quan als treballs nostre de sortir d'ací. En hem limitat a establir contacte amb la Uriz. Indubtablement que la vida que hom porta ací no és agradable pel que representa d'animalització i manca de moviments. El que estranyem més és que ningú donques senyal de vida. Una vegada establerta relació, aquantarem com els altres i més treballarem perquè la sortida sigui col·lectiva i controlada, car com et deia la solució posterior, sigui a Colònia o al vaiçell serà més eficaç així, que desperdigar tot per França. El que sí fermament desitgem és que ens traslladem tot el material a un camp especial, que segons informes està acabant de ser fora estrany que la sortida comencés aquesta mateixa setmana.

Llegeix aquesta lletra a Pons que m'estalviaria aclarir-li el que em dius. Saluda'l i digar-li que aviat ens retrobarem. Aquesta és la nostra confiança.

Fa dos dies que s'hi ací bastant calorosa. Avui mateix ja samarreta m'estorba força. Les nits, aquestes dues darreres, han estat molt quietes i són molts els que ja han mangurat la temporada de bany. Jo em sento molt, però no penso banyar-me encara. Una rentada bona (després de matar els tricitors) de cintura al cap i una altra de cintura al peu. El que voldria seria que s'afanés el bon temps i canviés la samarreta. Aquests quincells són un cas de porqueria, mentre que les primetes i de seda es preten a millor higiènia. Amb tot no em fio del temps i prefereixo carregar-me de paciència, no fos cas que després tingués que lamentar qualsevol contra la salut.

Tiraré aquesta a la buïstia i aniré a posar la roba en sabó. De mà matinet l'elbandiré bé, l'escaldaré i sovint amb aquesta operació combatrem la plaga.

T'estimo molt i molt i et recordo més al teu Vale